

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoE/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3217201467
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3217201467.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a členov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, pr. zast. Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti povinnej: B. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. č. XXX, J. nad J., o vymoženie 3.913,75 eur s príslušenstvom, na odvolanie povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 20. augusta 2021, č.k. 3Er/191/2017-111, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že Okresný súd Bánovce nad Bebravou poveril dňa 29.03.2017 vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia Okresného súdu Prievidza - rozsudok č. k. 11C/273/2015 - 45 zo dňa 31.05.2016 (ďalej "exekučný titul"). Tunajšiemu súdu bolo dňa 16.03.2021 doručené podanie povinnej zo dňa 02.03.2021 označené ako "Návrh na zastavenie exekúcie podľa paragrafu 57 ods. 1 písm. a) h) g) Exekučného poriadku", ktoré posúdil súd podľa obsahu ako návrh na zastavenie exekúcie. Navrhla, aby súd predmetnú exekúciu zastavil a aby oprávnený uhradil trovy exekúcie. Svoj návrh odôvodnila povinná tým, že súd musí prihliadnuť na zákonný dôvod pri vydaní rozhodnutia, a to nevykonateľnosť exekučného titulu. Má za to, že súd konal v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky a úniijným právom, keď vydal poverenia na vykonanie exekúcie, nakoľko rozhodnutie, ktoré malo byť podkladom na vykonanie exekúcie nenadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť, keďže nebolo doručované na adresu povinného, na ktorej sa zdržuje a z toho dôvodu je exekúcia nezákonná a nesprávne vedená. Neexistencia právoplatného a vykonateľného exekučného titulu predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, na ktorý sa musí vždy prihliadnuť v každom štádiu konania, a preto pre tento nedostatok je potrebné exekúciu zastaviť podľa § 57 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku. Exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej a ak je napriek tomu nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená. Exekučný súd je preto povinný ex offo v priebehu celého exekučného konania skúmať, či sú splnené všetky predpoklady na vedenie takéhoto konania. Oprávnený EOS KSI SLOVENSKO s.r.o. Bratislava nie je aktívne vecne legitimovaný na vymoženie pohľadávky a tým je exekúcia neprípustná podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku. Povinná uviedla, že nemá majetok ani na úhradu trov exekúcie, a preto žiada súd, aby exekúciu zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku. Povinná pripojila k návrhu posúdenie zmluvy o úvere od MS SR, kde je uvedené, že predmetná zmluva o úvere obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a úver sa dá považovať za bezúročný a bez poplatkov. Povinná uviedla, že si nikdy od oprávneného nezobrala úver, a preto nesúhlasí s exekúciou. Povinná poukázala na zákon č. 233/2019 Z. z. (ZoUNEK). Uviedla, že postúpenie pohľadávky banky zo spotrebiteľskej zmluvy na inú osobu, ktorá nie je bankou je neplatné a v rozpore s § 92 ods. 8 zákona o bankách. Inkasná spoločnosť nemá na zosplatnenie úveru bankovú licenciu. Poukázala na rozhodnutia Krajského súd

v Bratislave sp. zn. 6Co/58/2016, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/145/2014 a 19Co/177/2017 a má za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukázala, že navrhovateľ použil nekalé obchodné praktiky a na rozsudky krajských súdov, kde zamietli žalobcom (inkasným spoločnostiam) žaloby pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/203/2017 zo dňa 08.11.2017 a iné). Ďalej uviedla, že sú tu iné skutočnosti, pre ktoré je exekúcia neprípustná. Uviedla, že riadnym exekučným titulom môže byť iba rozhodnutie, ktoré je vykonateľné (formálna a materiálna vykonateľnosť). Povinná má za to, že súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie v neprospech povinnej v nesúlade s úniijným právom a právnym poriadkom Slovenskej republiky. Povinná pripojila odpoveď na žiadosť z Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky a z Národnej banky Slovenska, prehľad splátok a úhrad úveru, tabuľku splátok s úhradami, výplatné pásky povinnej z rokov 2018 až 2020, potvrdenia o úhradách vykonaných na účet súdneho exekútora, prehľad zrážok zo mzdy, výpisy z účtov povinnej z rokov 2017 a 2018, potvrdenia o hotovostných vkladoch a platobné príkazy na úhradu. Súdny exekútor sa k návrhu povinnej na zastavenie exekúcie vyjadril tak, že lustráciou majetku povinnej bolo zistené, že je majiteľkou účtu v Slovenskej sporiteľni, a s., je poberateľkou dávky v nezamestnanosti a vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na LV č. 795, 687 a 701 v k. ú. Látkovce, obec Uhrovec, okres Bánovce nad Bebravou. Súdny exekútor uviedol, že predmetná exekúcia sa nezastavuje v zmysle zákona č. 233/2019 Z. z., nakoľko poverenie na vykonanie exekúcie bolo súdnemu exekútorovi doručené dňa 04.04.2017. Oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie uviedol, že ku dňu podania návrhu (t. j. k 09.02.2017) povinná uhradila 280,00 eur, pričom predmetná suma bola zohľadnená v samotnom návrhu na vykonanie exekúcie. Po podaní návrhu na vykonanie exekúcie exekútor eviduje čiastkové úhrady v celkovej výške 2.013,42 eur, pričom posledná úhrada - zrážka z dávky v nezamestnanosti je zo dňa 15.04.2021 vo výške 15,49 eur. K uvedenému podaniu povinnej sa vyjadril oprávnený, ktorý uviedol, že predmetný rozsudok, ktorý je exekučným titulom, nadobudol právoplatnosť dňa 09.08.2016 a vykonateľnosť dňa 26.09.2016 a nakoľko nedošlo k úhrade dlžnej sumy, oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie. Oprávnený poukázal na to, že účelom exekučného konania je nútený výkon práva, ktoré bolo účastníkovi s konečnou platnosťou priznané v predchádzajúcom súdnom alebo inom konaní. Súd, resp. súdny exekútor, ktorý koná vo veci exekúcie je príslušný konať iba ako exekučný súd, z čoho vyplýva, že exekučný súd, resp. súdny exekútor nie je vecne príslušný konať vo veci ako súd vyššej inštancie. Ak by exekučný súd, resp. súdny exekútor meritorne skúmal súlad plnenia, na ktoré zaväzuje rozsudok, či je v súlade s hmotným právom, pôsobil by exekučný súd, resp. súdny exekútor ako súd konajúci o opravnom prostriedku voči rozhodnutiu, ktoré je exekučným titulom, čiže ako súd tretej inštancie. Exekučným titulom je v tomto prípade právoplatný a vykonateľný rozsudok. Akékoľvek prostriedky obrany mohol žalovaný (povinný) uplatniť v súdnom konaní. V exekučnom konaní ich zásadne nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom na exekúciu. Oprávnený taktiež poukázal na Uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 05.11.2019, sp. zn. IV. ÚS 104/2019 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 M Cdo 11/2010 zo dňa 26.09.2011. Oprávnený zastáva názor, že povinný neuviedol žiadnu skutočnosť a nepredložil žiaden dôkaz sponchybnujúci vymáhaný nárok. Predmetom tvrdení povinného môžu byť skutočnosti procesného i hmotného práva, avšak ich spoločným znakom je to, že tieto skutočnosti nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom na exekúciu. Oprávnený s poukazom na ustanovenia zákona č. 233/2019 Z. z. uviedol, že nejde o starú exekúciu, ktorá by sa mala zo zákona zastaviť. Súdny exekútor vymohol za posledných 18 mesiacov sumu vyššiu ako je 15,00 eur. Povinný nepreukázal splnenie ani jednej z podmienok na zastavenie exekúcie, ani nepredložil žiaden dôkaz na preukázanie ním tvrdých skutočností, a preto oprávnený nesúhlasí so zastavením exekúcie.

2. Súd preskúmal exekučný titul, návrh povinnej na zastavenie exekúcie, pripojený spis Okresného súdu Prievidza sp. zn. 11C/273/2015 a dospel k záveru, že návrh povinnej na zastavenie exekúcie je nedôvodný. Exekučným titulom v danej veci je rozsudok Okresného súdu Prievidza č. k. 11C/273/2015 - 45 zo dňa 31.05.2016, ktorým súd uložil odporkyni (v tomto exekučnom konaní povinnej) povinnosť zaplatiť navrhovateľovi (v tomto exekučnom konaní oprávnený) sumu 4.193,75 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 15.09.2012 do zaplataenia a nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 825,72 eur, na účet TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, a to všetko v mesačných splátkach po 50 eur od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku, vždy do 25-teho dňa v mesiaci až do zaplataenia, pod stratou výhody splátok. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 09.08.2016 a vykonateľnosť dňa 26.09.2016. Základným predpokladom na úspešné a zákonné vedenie exekúcie oprávneného voči povinnému je existencia riadneho exekučného titulu.

Riadnym exekučným titulom môže byť iba rozhodnutie, ktoré je vykonateľné. Právna teória rozlišuje medzi formálnou a materiálnou vykonateľnosťou. Formálnou vykonateľnosťou rozhodnutia sa rozumie dodržanie zákonom predpísaných náležitostí o doručení rozhodnutia, uplynutie lehoty na plnenie a podanie, resp. nepodanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu. Potvrdenie o vykonateľnosti rozhodnutia (§ 42 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017) je potvrdením o jeho formálnej vykonateľnosti. Súd je povinný skúmať, či sú podmienky formálnej vykonateľnosti skutočne splnené. Materiálne podmienky vykonateľnosti exekučného titulu sú napr. to, či účastníci označení v rozhodnutí skutočne existujú, resp. či skutočne existovali v čase vydania rozhodnutia, teda či nejde o rozhodnutie voči nejestvujúcemu subjektu, pričom účastníci musia byť v rozhodnutí dostatočne individualizovaní. Materiálnym predpokladom vykonateľnosti je tiež určenie lehoty na plnenie, vymedzenie rozsahu a obsahu plnenia. Vykonateľnosť exekučných titulov predložených podľa § 41 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 závisí od procesného predpisu upravujúceho postup orgánu, pri ktorom sa vydávajú vykonateľné rozhodnutia, t.j. rozhodnutia, ktorými sa priznáva právo, ukladá povinnosť alebo postihuje majetok. Prieskumná činnosť exekučného súdu je obmedzená na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul formálne a materiálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotnoprávne legitimovaní z exekučného titulu. V tomto rozsahu je exekučný súd oprávnený skúmať exekučný titul pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (§ 44 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017), v rámci konania o námietkach proti exekúcii, ak niektorú z týchto skutočností povinný namietne (§ 50 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017) a v prípade rozhodovania o zastavení exekúcie (§ 57 a 58 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017). Jediným exekučným titulom, ktorý môže exekučný súd preskúmať po hmotnoprávnej stránke je rozhodcovský rozsudok. Súd môže skúmať či rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a či vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom. Ostatné exekučné tituly môže exekučný súd skúmať len z formálnej stránky. V tomto prípade je exekučným titulom rozsudok Okresného súdu Prievidza (v konaní sa neuplatňoval nárok zo zmenky a nejde ani o rozhodcovský rozsudok). V danom prípade povinná vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie uvádza skutočnosti, ktoré nenastali po vzniku exekučného titulu, ale napáda vecnú správnosť exekučného titulu a procesnú stránku konania, ktoré predchádzalo vydaniu exekučného titulu. Exekučný súd však nie je príslušný zaoberať sa takýmito skutočnosťami a teda skúmať hmotnoprávnu stránku exekučného titulu. Obsahom tohto rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, prípadné vady základného konania (aj vtedy, ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo "nepripustnú nápravu" vykonávaného rozhodnutia. Povinná sa mala uvedenými skutočnosťami brániť v základnom konaní. Súd zistil zo spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 11C/273/2015, že žaloba bola povinnej (odporníci) riadne doručená, k žalobe sa vyjadrila a žiadala o splácanie v mesačných splátkach, zúčastnila sa aj pojednávania, bola vypočutá, pričom súd na tomto pojednávaní vyniesol a vyhlásil rozsudok. Rozsudok Okresného súdu Prievidza č. k. 11C/273/2015 -45 zo dňa 31.05.2016 bol povinnej (odporníci) riadne doručený do vlastných rúk dňa 22.07.2016 (o čom svedčí doručka nachádzajúca sa súdnym spise 11C/273/2015), pričom proti predmetnému rozsudku nebol podaný žiadny opravný prostriedok, a preto uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť tak, ako už bolo uvedené vyššie a stal sa teda spôsobilým exekučným titulom. Z uvedeného mal súd preukázané, že povinnej ako odporníci v konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza sp. zn. 11C/273/2015 bola žaloba riadne doručená, pojednávania sa zúčastnila a rozsudok jej bol riadne doručený, pričom voči nemu nepodala odvolanie. Z uvedeného je zrejmé, že predmetný rozsudok naozaj nadobudol právoplatnosť dňa 09.08.2016 a vykonateľnosť dňa 26.09.2016. K tvrdeniam povinnej, že oprávnený nie je aktívne vecne legitimovaný na vymoženie pohľadávky a že od oprávneného si nezobrala úver súd uviedol, že žalobu podal na Okresný súd Prievidza ako žalobca Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, ktorý povinnej aj poskytol úver, avšak v priebehu konania došlo k zámene žalobcu na spoločnosť EOS KSI Slovensko, IČO: 35 724 803 (súd o tom vydal uznesenie, ktoré nadobudlo právoplatnosť), a preto je v rozsudku ako žalobca uvedený oprávnený. Na podanie návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie potom postačovalo, aby mu povinná pohľadávku v zmysle predmetného rozsudku v určenej lehote neuhradila. Žiadna ďalšia podmienka na podanie návrhu na vykonanie exekúcie zo strany oprávneného nebola potrebná. Povinná sa pred doručením návrhu na vykonanie exekúcie dostala do omeškania s plnením dlžnej sumy (v predmetnom rozsudku jej bola povinnosť plniť uložená v mesačných splátkach pod následkom straty výhody splátok). Oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie včas. Súd mal za preukázané, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie

u súdneho exekútora dôvodne, exekúcia sa vedie na základe formálne aj materiálne vykonateľného exekučného titulu a povinná nepreukázala žiaden z vyššie uvedených dôvodov zastavenia exekúcie, a preto súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol. Exekučný titul je vykonateľný, povinná nepreukázala, že by pohľadávku oprávneného uhradila, rovnako ako nepreukázala svoju nemajetnosť (z podania súdneho exekútora ako aj povinnej vyplýva, že povinná svoj dlh spláca a súdny exekútor súdu oznámil, že povinná nie je nemajetná a má majetok). Rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, nebolo po začatí exekúcie zrušené a ani sa nestalo neúčinným, zastavenie exekúcie nenavrhol ten, kto navrhol jej vykonanie, po vydaní rozhodnutia nezaniklo právo ním priznané a ani žiadna iná okolnosť, ktorá by bola zákonným dôvodom na zastavenie exekúcie, neexistuje. Pokiaľ povinná namieta okolnosti procesného charakteru, ktoré mohli existovať v konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul, alebo aj hmotnoprávne okolnosti, ktoré mohli existovať v čase pred vydaním rozsudku, tak týmito mala možnosť sa brániť v uvedenom konaní, čo však nevyužila a súd znovu zdôraznil, že nie je oprávnený sa nimi zaoberať v tomto exekučnom konaní a rušiť alebo meniť exekučný titul v tomto exekučnom konaní. V tomto prípade taktiež nejde o starú exekúciu, ktorá by sa zastavovala podľa zákona č. 233/2019 Z.z..

3. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie povinná, v ktorom žiadala, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že exekúciu zastaví a zaviazal oprávneného na náhradu trov konania. Namietala, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko majetok povinnej nestačí ani na úhradu trov exekúcie, oprávnený nie je aktívne vecne legitimovaný a zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Neexistuje právoplatný a vykonateľný exekučný titul, čo predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, na ktorý sa musí vždy prihliadnuť v každom štádiu konania. Jednou z podmienok pre vedenie exekúcie je bez akýchkoľvek pochybností exekučný titul, ktorý musí byť vykonateľný, ide o taký nedostatok podmienky konania, pre ktorý je potrebné exekúciu zastaviť. Exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak bude exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa, aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená. Exekučný súd je preto povinný v priebehu celého exekučného konania ex offo skúmať, či sú splnené všetky predpoklady na vedenie takéhoto konania. Oprávnený ako inkasná spoločnosť nemá na zosplatnenie úveru bankovú licenciu, pričom konanie inkasných spoločností označili viaceré súdy za protiprávne. Ďalej poukázala na § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách (účinného v čase postúpenia pohľadávky), § 526 Občianskeho zákonníka. Skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej, je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, pričom súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán nenamietala, kde zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby. V jej veci jej bolo odopreté ústavné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom a pretože súd rozhodoval v jej neprítomnosti v rozpore s čl. 48 ods.2. Ústavy Slovenskej republiky, žiada nariadiť pojednávanie vo veci pre spravodlivé rozhodnutie vo veci a pre navrátenie zákonných práv. Poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/58/2016, Krajského súdu v Prešove v sp. zn. 4Co/145/2014 a 19Co/177/2014. Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len ústavný súd), ak súd koná vo veci uplatnenia práva osoby určenej v čl. 46 ods. 1 Ústavy inak ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, porušuje ústavou zaručené právo na súdnu ochranu (I.ÚS 4/94). Dala do pozornosti Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 107/07. Súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie v neprospech povinného v nesúlade s unijným právom a právnym poriadkom Slovenskej republiky.

4. Oprávnený v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu a žiadal odvolací súd, aby toto rozhodnutie potvrdil. Zároveň uviedol, že účelom exekučného konania je nútený výkon práva, ktoré bolo účastníkovi s konečnou platnosťou priznané v predchádzajúcom súdnom alebo inom konaní. Súd, ktorý koná vo veci exekúcie je príslušný konať iba ako exekučný súd, z čoho vyplýva, že exekučný súd nie je vecne príslušný konať vo veci ako súd vyššej inštancie. V celom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením okresného súdu, ktorý sa v napadnutom uznesení vyčerpávajúco vysporiadal s namietanými skutočnosťami.

5. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle ust. § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

6. Podľa § 243h ods. 1 prvá veta zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

7. Podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 exekúciu súd zastaví, ak a) sa začala a rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným, b) rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným, c) zastavenie exekúcie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie, d) exekúcia postihuje veci alebo práva, ktoré sú vylúčené z exekúcie alebo nepodliehajú exekúcii podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona, e) bolo právoplatne rozhodnuté, že exekúcia postihuje vec, na ktorú má niekto právo nepripúšťajúce exekúciu (§ 55), f) po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané, g) exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať, h) majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, i) oprávnený nezaplatí súdny poplatok za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, j) pri exekúcii predajom zálohu zaniklo záložné právo a oprávnený bol záložným veriteľom, k) rozhodol, že majetok štátu podľa § 61c ods. 2 je nevyhnutne potrebný na plnenie úloh štátu alebo na plnenie verejnoprospešného účelu alebo že majetok Exportno-importnej banky Slovenskej republiky podľa § 61c ods. 2 je nevyhnutne potrebný na vykonávanie jej činností a plnenie jej úloh, l) je výkon exekučného titulu v rozpore s verejným poriadkom, m) rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

8. Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

9. Odvolací súd preskúmaním veci na podklade podaného odvolania dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci rozhodol správne, keď návrh povinnej na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol. Z obsahu spisu mal aj odvolací súd za preukázané, že Exekučným titulom v predmetnej veci je právoplatné a vykonateľné rozhodnutie - rozsudok Okresného súdu Prievidza č. k. 11C/273/2015 - 45 zo dňa 31.05.2016, ktorým súd uložil odporkyňi (v tomto exekučnom konaní povinnej) povinnosť zaplatiť navrhovateľovi (v tomto exekučnom konaní oprávnený) sumu 4.193,75 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 15.09.2012 do zaplatenia a nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 825,72 eur, na účet TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, a to všetko v mesačných splátkach po 50 eur od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku, vždy do 25-teho dňa v mesiaci až do zaplatenia, pod stratou výhody splátok. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 09.08.2016 a vykonateľnosť dňa 26.09.2016. Rozsudok Okresného súdu Prievidza č. k. 11C/273/2015-45 zo dňa 31.05.2016 bol povinnej (odporkyňi) riadne doručený do vlastných rúk dňa 22.07.2016 (o čom svedčí doručka nachádzajúca sa súdnym spise 11C/273/2015), pričom proti predmetnému rozsudku nebol podaný žiadny opravný prostriedok, a preto uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť tak, ako už bolo uvedené vyššie a stal sa teda spôsobilým exekučným titulom. Rozsudok Okresného súdu Prievidza č. k. 11C/273/2015-45 zo dňa 31.05.2016, právoplatný dňa 09.08.2016 a vykonateľný dňa 26.09.2016, pritom doposiaľ nebol zrušený ani sa nestal neúčinným. Preto čo sa týka námietky povinnej uvádzanej v odvolaní, že súd má v tomto štádiu skúmať neprijateľné zmluvné podmienky, túto nepovažoval odvolací súd za opodstatnenú, nakoľko povinná mala tieto námietky uplatniť v základnom konaní, pričom v tomto konaní však zostala nečinná, nepodala odvolanie proti vydanému rozsudku, preto sa tento stal právoplatným a vykonateľným exekučným titulom. Základným predpokladom na úspešné a zákonné vedenie exekúcie oprávneného voči povinnému je existencia riadneho exekučného titulu. Riadnym exekučným titulom môže byť iba rozhodnutie, ktoré je vykonateľné. Právna teória rozlišuje medzi formálnou a materiálnou vykonateľnosťou. Formálnou vykonateľnosťou rozhodnutia sa rozumie dodržanie zákonom predpísaných náležitostí o doručení rozhodnutia, uplynutie lehoty na plnenie a podanie, resp. nepodanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu. Potvrdenie o vykonateľnosti rozhodnutia (§ 42 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017) je potvrdením o jeho formálnej vykonateľnosti. Súd je povinný skúmať, či sú podmienky formálnej vykonateľnosti skutočne splnené. Materiálne podmienky vykonateľnosti exekučného titulu sú napr. to, či účastníci označení v rozhodnutí skutočne existujú, resp. či skutočne existovali v čase vydania rozhodnutia, teda či nejde o rozhodnutie voči nejestvujúcemu subjektu, pričom účastníci musia byť v rozhodnutí dostatočne individualizovaní. Materiálnym predpokladom vykonateľnosti je tiež

určenie lehoty na plnenie, vymedzenie rozsahu a obsahu plnenia. Vykonateľnosť exekučných titulov predložených podľa § 41 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 závisí od procesného predpisu upravujúceho postup orgánu, pri ktorom sa vydávajú vykonateľné rozhodnutia, t.j. rozhodnutia, ktorými sa priznáva právo, ukladá povinnosť alebo postihuje majetok. Prieskumná činnosť exekučného súdu je obmedzená na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul formálne a materiálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotnoprávne legitimovaní z exekučného titulu. V tomto rozsahu je exekučný súd oprávnený skúmať exekučný titul pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (§ 44 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017), v rámci konania o námietkach proti exekúcii, ak niektorú z týchto skutočností povinný namietne (§ 50 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017) a v prípade rozhodovania o zastavení exekúcie (§ 57 a 58 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017). V danom prípade povinná vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie uvádzala ako i v podanom odvolaní skutočnosti, ktoré nenastali po vzniku exekučného titulu, ale napáda vecnú správnosť exekučného titulu a procesnú stránku konania, ktoré predchádzalo vydaniu exekučného titulu. Exekučný súd však nie je príslušný zaoberať sa takýmito skutočnosťami a teda skúmať hmotnoprávnu stránku exekučného titulu. Obsahom tohto rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, prípadné vady základného konania (aj vtedy, ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo "nepripustnú nápravu" vykonávaného rozhodnutia. Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že povinná sa mala uvedenými skutočnosťami brániť v základnom konaní. K tvrdeniam povinnej, že oprávnený nie je aktívne vecne legitimovaný na vymoženie pohľadávky a že od oprávneného si nezobrala úver súd prvej inštancie správne uviedol, že žalobu podal na Okresný súd Prievidza ako žalobca Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, ktorý povinnej aj poskytol úver, avšak v priebehu konania došlo k zámene žalobcu na spoločnosť EOS KSI Slovensko, IČO: 35 724 803 (súd o tom vydal uznesenie, ktoré nadobudlo právoplatnosť), a preto je v rozsudku ako žalobca uvedený oprávnený. Na podanie návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie potom postačovalo, aby mu povinná pohľadávku v zmysle predmetného rozsudku v určenej lehote neuhradila. Žiadna ďalšia podmienka na podanie návrhu na vykonanie exekúcie zo strany oprávneného nebola potrebná. Odvolací súd mal teda zhodne so súdom prvej inštancie za preukázané, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora dôvodne, exekúcia sa vedie na základe formálne aj materiálne vykonateľného exekučného titulu a povinná nepreukázala žiaden z vyššie uvedených dôvodov zastavenia exekúcie, a preto súd prvej inštancie správne návrh povinnej na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol. Rovnako ani podľa odvolacieho súdu povinná nepreukázala ani svoju nemajetnosť (z podania súdneho exekútora ako aj povinnej vyplýva, že povinná svoj dlh spláca a súdny exekútor súdu oznámil, že povinná nie je nemajetná a má majetok) a v tomto prípade taktiež nejde ani o starú exekúciu, ktorá by sa zastavovala podľa zákona č. 233/2019 Z. z..

10. V postupe súdu prvej inštancie odvolací súd rovnako nezistil porušenie práva povinnej na spravodlivý proces, pričom povinnej bola možnosť vyjadriť sa k zistenému skutkovému stavu a právnym záverom exekučného súdu reálne poskytnutá v odvolacom konaní a povinná túto možnosť aj využila.

11. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

12. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).